Paasserie 2017 – Vallen & opstaan

Dagthema: Opstanding

Overweging 16 april 2017 – Marc van de Giessen

Medevoorganger: Jeffrey Leander

"... In de stilte gebeurt het.
De stroom viel op het juiste moment uit. Je bent toch hersteld van de ziekte.
Je kan je liefdevolle zus of partner laten gaan. Voel je ruimte om te vergeven.
In de stilte realiseren we ons dat het heel anders had kunnen zijn.
Het is Pasen. Het onmogelijke blijkt tot op vandaag mogelijk.
Laten we het elkaar blijven vertellen ..."

Eerste lezing - Over uit de put komen

Tweede lezing - Johannes 20:1-9

Openingstekst *Laus Deo*

De Heer is waarlijk opgestaan,
de nacht des doods voorbij gegaan.
Zie, de steen was weggedaan,
Een engel sprak de vrouwen aan.
Halleluja, halleluja.

Lied *Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal*

Het was een nacht door merg en been,
het werd een nacht van lichten,
van waterwel uit woeste steen,
van vuur en vergezichten.

Een klank de doodse stilte brak,
een woord verwachting zaaide,
een stem uit hoge vlammen sprak,
een storm de zee verwaaide.

Het einde komt, vlucht weg van hier,
zo schreeuwden van hun tronen
de dochters van het goudvertier
en hun vergulde zonen.

Maar, die in scherven, stof en as
ter neder lagen,
die wisten dat het niet zo was,
dat nieuw begin zou dagen.

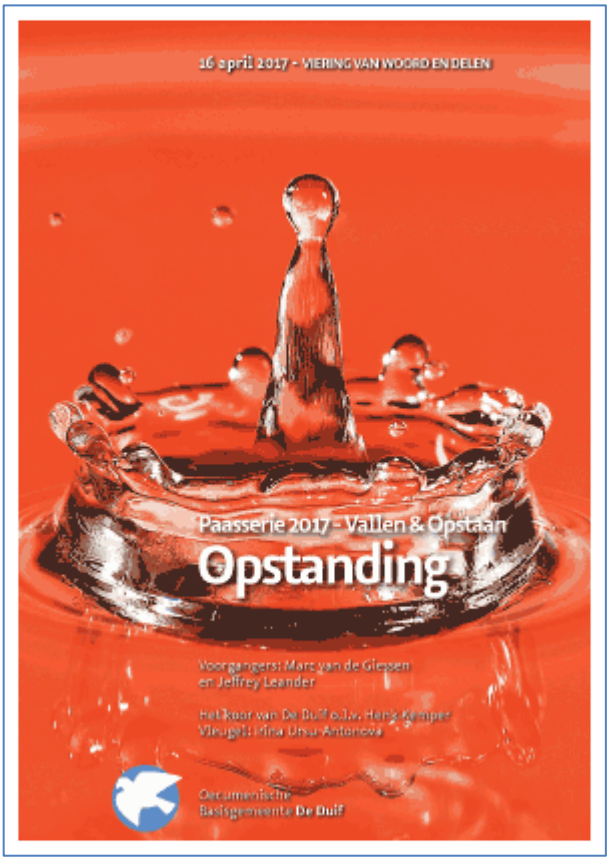

Oecumenische Basisgemeente DeDuif

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

Het werd een dag zoals daarvoor,
miljoenen dagen kwamen:
het rad voor ogen draaide door,
het duister spande samen.

Het vuur versteende tot woestijn,
de zee ook kwam met wrake
en roofde alle woorden weg
die ons nog moed inspraken.

Een langzaam einde spint ons in,
een web van doem-gedachten,
geen vergezicht, geen nieuw begin,
geen God staat ons te wachten.

Het is de nacht van voor de tijd,
geen klank van stem te horen,
uit doodse stilte uitgeleid
zijn wij maar pas geboren.

Die op hun tronen tieren voort,
die in hun graven zwijgen.
op onze lippen ligt een woord
dat klank en stem zal krijgen.

Welkom en inleiding

Lied *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

Gij die een en eeuwig zijt,
ver weg, onbeeldbaar God.
Maar in Uw woord dichtbij, doe ons verstaan.

Keer ons om naar U toe,
keer ons om naar elkaar (3x)

Eerste lezing - Over uit de put komen

De boer had op zijn erf een droge put liggen. Op een dag viel zijn ezel in de put en de boer kreeg hem onmogelijk uit de put getild. De boer vroeg zich af wat te doen. De ezel was al oud en de put moest dicht.
Hij besprak het met zijn buren en zij besloten de put dicht te gooien met de ezel erin. Ze pakten allen een schop en gooiden zand in de put. De ezel besefte wat er gebeurde en maakte veel kabaal. Totdat het op een gegeven moment stil werd.
Een paar scheppen zand verder besloot de boer een kijkje te nemen.
Vol verbazing zag hij dat de ezel elke schep zand die op zijn rug kwam, van zich afschudde. Vervolgens ging hij op het afgeschudde zand staan.
Met de ladingen zand die erop volgden, kwam de ezel steeds hoger te staan. Totdat de ezel zelf uit de put kon stappen. Zo leerde de ezel aan de boer een belangrijke les. We kunnen uit de diepste put komen. Al lijkt de situatie nog zo onmogelijk. Schud het van je af en neem een stap omhoog.

Oecumenische Basisgemeente DeDuif
© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

Lied naar psalm 24 *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

Van God is de aarde en die haar bewonen.
Van Hem zijn haar diepte en toekomst.
Hij heeft haar gebouwd op het water
en duurzaam verankerd.
Wie mag zijn hoogte beklimmen?
Wie staan met geheven hoofd in zijn huis?
Mensen met rechtvaardige handen.
Mensen met harten onverdeeld,
afgekeerden van schijn en leugen.
Mensen onkreukbaar, met licht geladen,
die doen het goede dat moet gedaan,
dat slag dat vraagt en vecht om Hem,
dat Hem wil zien met eigen ogen.

Poorten, heft uw hoofden omhoog.
Maakt u groter, oeroude deuren.
Hier komt de eeuwige, de lichtende.
Wie is de eeuwige, de lichtende?
Het is Hij die vecht om gerechtigheid,
het is de God van de armen, de sterke.
Poorten, heft uw hoofden omhoog,
hier komt Hij, de God van de armen,
de sterke, de eeuwige, de lichtende.
Wie Hij, de sterke, de lichtende?
Die ons maakte en riep tot gerechtigheid,
onze God, de eeuwige, de lichtende.

Tweede lezing - Johannes 20:1-9

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen - het was nog donker - bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling, en zei tot hen: "Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd."
Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Voorover bukkend zag hij de zwachtels liggen maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats.
Toen ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangeko-men naar binnen: hij zag en geloofde. want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Oecumenische Basisgemeente DeDuif

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

Lied *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

Het zal in alle vroegte zijn, als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen,
aren waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
Bergopwaarts en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen.
Dan zal ik leven.

Overweging

Onmogelijk bleek mogelijk

Vorig jaar toen wij in Djoeba woonde ontvingen Machiel en ik een brief van de Zuid-Soedanese regering. Per direct het land uit. Wij waren zogenaamd een gevaar voor de nationale veiligheid. En er was een kopietje gestuurd naar de politie, immigratie, geheime dienst, het leger. Angst sloeg om ons hart. Dit betekende dat we vogelvrij werden verklaard. Als counselor had ik meerdere malen gehoord hoe mensen werden gemarteld en lastige mensen verdwenen. De angst en woede spookten door ons hoofd. Als de inlichtingendienst ons op het vliegveld tegen zou komen, dan waren we aan het lot overgeleverd.
Met hartkloppingen stonden we de volgende ochtend op het vliegveld. Ik was stil, verdoofd en verdrietig. Bij het inchecken viel de stroom op het vliegveld uit. Iedereen moest handmatig worden ingevoerd en er stonden lange rijen bij Immigratie. Godzijdank slopen wij onder de radar door. We waren niet getraceerd door de autoriteiten. Wat we onmogelijk hadden geacht, bleek toch mogelijk. We zijn veilig en zonder kleerscheuren het land uit gevlogen.

Paasverhalen

Ons verhaal staat niet op zichzelf. Huwelijken die gestrand leken, blijken weer op te bloeien, depressies waar geen einde aan leek te komen, maar de somberheid verdwijnt. Patiënten die tegen de prognose in, herstellen. De metrochauffeur schonk vergeving aan de moordenaar van zijn vrouw. Vervolgde homo's die hun rechten claimen, werden door de

Oecumenische Basisgemeente DeDuif
© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

rechter in het gelijk gesteld. Het zijn opstandingsverhalen. Het lijkt onmogelijk, maar toch is het gebeurd.

Je kan er met je hoofd niet bij. En toch gebeurt het. Het zijn allemaal Paasverhalen, die als we alles bij elkaar optellen, in de buurt van Jezus' Opstanding komen. De vrouwen die bij het graf kwamen, konden er ook niet met hun hoofd bij. Ze waren door verdriet en teleurstelling verdoofd. Jezus van Nazareth, die een week er voor met triomf de stad in werd gehaald. Binnen een week was die verraden, vals veroordeeld, gemarteld en ter dood gebracht. Binnen een week van Hosanna in de Hoge naar Kruisig hem.

Je komt er met je hoofd niet bij. Hij is uit de dood opgestaan. Wat je niet als mogelijk had gedacht- blijkt mogelijk.

In de put

Het verhaaltje van de ezel vond ik een mooie illustratie van Pasen. Het was onmogelijk voor de boer om de ezel uit de put te tillen. Hij kon geen oplossing bedenken. Hij zag daarom geen andere manier dan de put te dempen met de ezel er in.

In de stilte gebeurde het.

Tijdens de liturgie vergadering vertelde iemand; het gebeurde in de stilte. Bij de vrouwen voor het graf. Het was donker en stil in het graf. De steen was weggerold. De ommezwaai in hun gedachten dat Jezus niet gestolen was maar was opgestaan, gebeurde in de stilte.

Ook de boer daalde af naar de ezel toen die stopte met balken. En in de stilte, toen hij goed keek, zag hij het wonder voltrekken. De scheppen zand die de ezel zou laten verdwijnen, bleken ineens de opstap uit de put.

Bovendien werd in de vergadering opgemerkt dat de ezel, wellicht dezelfde van vorige week bij Palmpasen. De ezel die Jezus naar Jeruzalem droeg. Toch een bijbels bruggetje. Wie weet. Vanzelfsprekend is het verhaal van de ezel in de put een zinnebeeld over ons leven. Als je veel ellende over jezelf heen krijgt, dan kan je uit de ellende opstaan door er boven op te gaan staan. Of boven staan als je wilt.

Ik ken mensen die op werk, relatiegebied en financieel klem zijn gekomen. En door telkens de tegenspoed te incasseren sterker worden. Hun tegenspoed blijkt een opstap voor een opstanding. Een nieuw begin.

Pasen in de Duif

Dat is denk ik de les van Pasen voor ons. We moeten blijven vertellen over de Paas ervaringen. Het leek onmogelijk…maar het bleek toch goed te komen. Zoals ik vorig jaar veilig uit Zuid Soedan ben gevlucht. We kennen genoeg van deze verhalen. Goed nieuws moeten we blijven doorvertellen;

We zijn al 45 jaar als basisgemeente actief. We hebben elke week een viering. We doen dit met vrijwilligers. Boekjes gemaakt, de kerk ingericht, het koor zingt prachtig, de cake is gebakken en de koffie wordt gezet. Het is goed nieuws en dat moeten we elkaar blijven vertellen.

Zo durven we misschien te geloven dat er vrede komt in Syrië, milieudoelstellingen haalbaar blijken, kinderen niet de hongerdood hoeven te sterven. Wat onmogelijk lijkt, gebeurt soms.

In de stilte gebeurt het. De stroom viel op het juiste moment uit. Je bent toch hersteld van de ziekte. Je kan je liefdevolle zus of partner laten gaan. Voel je ruimte om te vergeven. In

Oecumenische Basisgemeente DeDuif

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

de stilte realiseren we ons dat het heel anders had kunnen zijn; Het is Pasen. Het onmogelijke blijkt tot op vandaag mogelijk. Laten we het elkaar blijven vertellen.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God, die liefde is,
begin en einde van al wat is,
die niemand laat vallen.

Ik geloof in Jezus, kind van mensen,
Zoon van God,
een en al liefde
tot het uiterste toe.
Hij wijst mij de weg
trekt met mij mee.

Ik geloof in de Geest
die zoekt naar mensen die vertrouwen op God,
die mensen verwarmt en inspireert,
en aanzet tot liefde
groter dan hun hart.

Ik geloof in mensen
die in Zijn Naam
openlijk of in stilte
doen wat gedaan moet worden,
die samen gemeenschap willen zijn
in de geest van het evangelie.

Ik geloof in het leven
dat achter onze grenzen
vrede en rust vindt bij God,
die het draagt en zal voltooien.
Want Gods liefde,
Gods barmhartigheid en trouw
zijn eindeloos groot. Amen.

Intenties die werden opgeschreven

Tafelgebed *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

Gij die geroepen hebt "licht" en het licht werd geboren,
en het was goed, het werd avond en morgen, tot op vandaag.
Gij die geroepen hebt "o mens" en wij werden geboren,
Gij die mijn leven zo geleid hebt tot hiertoe, dat ik nog leef.

Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.

Oecumenische Basisgemeente DeDuif

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

Gij die liefde zijt, diep als de zee,
flitsend als weerlicht, sterker dan de dood,
laat niet verloren gaan één mensenkind.
Gij die geen naam vergeet, geen mens veracht,
laat niet de dood die alles scheidt en leeg maakt,
laat niet de tweede dood over ons komen.

Omdat Gij het zijt …

Voor allen die gekruisigd worden, wees niet niemand,
wees hun toekomst ongezien.
Voor mensen die van U verlaten zijn,
voor allen die hun lot niet kunnen dragen,
voor hen die weerloos zijn in de handen van de mensen.

Vz: Voor uw naamgenoten in ons midden:
vluchtelingen, vreemden, wees niet niemand.
Voor hen die kracht uitstralen, liefde geven, recht doen,
dat zij staande blijven in ons midden.

Omdat Gij het zijt …

Gij die tegen alle schijnbaar noodlot in ons vasthoudt,
Gij die vreugde schept in mensen,
Gij die het woord tot ons gesproken hebt dat onze ziel vervult;
laat ons niet leeg en verloren en zonder uitzicht,
doe ons open gaan voor het visioen van vrede
dat sinds mensenheugenis ons roept.

Omdat Gij het zijt …

Verhaast de dag van uw gerechtigheid.
Zie het niet langer aan dat her en der in deze wereld
mensen gemarteld worden, kinderen gedood;
dat wij de aarde schenden en elkaar het licht ontroven.

Zoals een hert reikhalst naar levend water,
doe ons zo verlangen naar de dag dat wij,
nu nog verdeelde mensen, in uw stad verzameld zijn,
in U verenigd en voltooid, in U vereeuwigd.

Gedenk uw mensen dat zij niet vergeefs geboren zijn.

Omdat Gij het zijt …

- - - - - - - - - - - - - - -

V. Omdat Gij het zijt, groter dan mijn hart,
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren,
Omdat Gij het zijt die vanaf het begin achter mij hebt gestaan.

A. Zo proberen wij ook steeds weer opnieuw achter Uw ideaal te gaan staan, te stappen in een oude traditie,

Oecumenische Basisgemeente DeDuif
© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

ja te zeggen binnen het Verbond.
U hebt ons binnen het Verbond tekenen gegeven,
wegwijzers op een moeilijke weg.
Een weg die soms vast lijkt te lopen, de dood tegemoet.

V. Zo'n wegwijzer was Jezus van Nazareth, zoon van Maria,
zoon van Abraham, zoon van God, die leefde voor zijn idealen,
dezelfde als waar U, God, voor koos.
Jezus, die geen blad voor de mond nam,
en tot slot de dood zou vinden.

A. Die een teken achterliet dat wij telkens herhalen,
ook vandaag, in goede trouw.
Die op de avond vóór zijn doodvonnis
zijn vrienden bijeenriep,
met hen sprak over de gevolgen
die zijn optreden zou hebben.
Die als teken van een oneindig Verbond
brood in zijn handen nam,
het gebed uitsprak en het brood deelde, daarbij zeggend:
"Neemt hiervan en eet."

A. Die tijdens de maaltijd ook een beker wijn rond liet gaan
en daarbij de woorden sprak:
"Het is niet voor niets geweest,
drink uit deze beker, het zal leven brengen,
deze wijn … mijn leven … gegeven voor jou."

A. *Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart,*
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren.

Nodiging, Breken en delen van brood en wijn

Lied *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

I. Tempeltorens hoog oprijzend:
sterrenwachten, derde ogen.
Wirwarstad van blinde muren
bloemfonteinen, massagraven.

Allen leefden, eeuwenoud,
onwrikbaar zeker, allen stierven:
nieuwe kwamen en verdwenen,
niets van hen zou overblijven.

Blijft alleen het onafzienbaar
lotbeschikkend rad voor ogen,
schaterlachend,
oogverblindend zonnewiel,
de zonnevader.

Blijft alleen de moedermaalstroom

Oecumenische Basisgemeente DeDuif
© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

die ons naamloos meesleurt, allen,
kansloos aan elkaar geketend,
keten van voldongen feiten.

II. In die schoot werd ik ontvangen.
In die schittering geborgen,
daar geboren en getogen
daaruit ben ik uitgebroken.

Om te zien een glimlachverte,
om te gaan een weg van dagen
naar een plaats van nieuwgeboorte
en geen dag mijn leven zeker.

Tastend naar wie met mij gaande
(als een kind mij nagegeven,
als ontelbaar licht van sterren)
mij zal richten, mens op aarde.

Die mij riep uit mijn ellende,
die mij zaait om vrucht te dragen,
die mij roept om niet te vrezen:
mij geschiede naar zijn woord.

Slotgedachte

Confucius en de loop van het water...
Een taoïstisch verhaal over de woelingen van het leven

Ik volg de loop van het water...

Ik zit stil,
doe niets.

De lente komt
en het gras groeit vanzelf.

Op een dag maken de wijsgeer Confucius en zijn volgelingen een wandeling bij een waterval die van honderdvijftig meter hoogte naar beneden stort. Het schuim drijft over een afstand van zestig kilometer voort. Geen schildpad, vis of krokodil kan zich in de kolkende massa handhaven.
Dan ziet het gezelschap tot zijn verbijstering een oude man rondzwemmen in het kolkende water. Het kan niet anders of hij verkeert in doodsnood.
De wijsgeer stuurt zijn volgelingen erop af om hem te redden. Toen ze dichterbij kwamen, liep de man echter alweer zingend op de kant. Zijn haar hing los en hij genoot van de prachtige omgeving.

Confucius sprak hem aan, en zei:
"Ik zag u voor een geest aan, maar nu zie ik dat u een mens bent. Mag ik vragen: hebt u soms een bijzondere truc om door dit woeste water te gaan?"
De man antwoordde: "Nee, een bijzondere kunstgreep heb ik niet. Maar ik begon het te leren op jeugdige leeftijd en toen ik opgroeide, werd het mijn tweede natuur. Nu is de goede afloop

Oecumenische Basisgemeente DeDuif
© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

zo zeker als het lot. Ik ga erin en met het water omlaag tot aan het middelpunt van de draaikolk. Ik kom weer boven als het de andere kant uitdraait. Ik volg de loop van het water en doe niets uit mijzelf dat daar tegenin gaat. En dat is de manier waarop ik er doorheen kom."

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Slotlied *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken, de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed, die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen, als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond en wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Zegenbede

Oecumenische Basisgemeente DeDuif

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.